

לג א מי' פ"ה מהל' תמידין הלכה י סמג
עשין קל:
לד ב מי' פ"ח שס הל'
ח סמג עשין רל:

מוסף תוספות

א. וקמא לאו ויט' מן
התורה לאו' מות' אשכנ.
כ. כדי קלים מות' אשכנ.
ג. חס. מות' אשכנ.
ד. ה' ד"ק קמא אשכנ.
ה. כל לכל נפש דבר שהוא
ציון לנפשו, ואם לא
יעשו אותו שוב לא ויכל
לנפשו, הוא לבדו שיהיה
לכס. ד. דאמרי
הוראל. ש. ה. כגון
ברקעלי לא חורדיס. ש.
ו. ז. ה' ה' קלן קלן עיניה
מיון דאמרי לא חורדיס.
ז. דכל תיקון שחלוי בגוף
הורדי און קרוי חסרון
אכל תיקון שחלוי הלהם
מלוי דברד אחת. ש.
ח. ומשני אה"נ בזה
פלוגי דרשב"ג לא חשיבי
הני שבות ורזוקה לא
שצריך לסדרו על שחלון
שכתב וזו ואם לא יסדרנו
כעשוי לא יהיה נאכל
לחם חרות וחשיבי לא
שבות קרובה. ש.
ט. (והיינו) בקדשי ברוך
הבית דאיתיה בשאלה. ח.
י. יר'.

רבינו חננאל

ואקשנין אהא ארומקומען
מארגנטינא יום טוב מכות
לשבת, וואס ווהנען במנהגות
סי'א' לחם הפנים נאכל
תחשע לעשרה לאכל
עשר לא מחול וואס ווהנ
כ"ו, וקטני סיפא לפי
דמחשבה דוחה לא את השבת
וואס את יום טוב, וואס
אמרת יום טוב מכן לשבת
פיהם ב"ר. ושנען שבת
קרובה תחירו, שבת רחוקה
לא תחירו, כלומר יום
טוב מכן לשבת שהוא
אחריו, אבל כלכל הפנים
אינו מותר בכלילא אלא
לשבת הבאה וואס ווהנ
רחוקה לא תחירה תורה.
ורש"בי צדקא משום ר'
שמעון בן אהמאי לחם
הפנים דוחה יום טוב ואינו
דוחה את יום צום, כלומר
אם חל יום הפסחיים יום
שבת אינו דוחה אפיית
לחם הפנים יום צום מן
שדרה יום טוב, קטני
אפילו שבת רחוקה תחירו.
ומוציא ב' מרי משתי
לחמים, ואי אמרת יום
טוב מכן לשבת יום טוב
ליום טוב מאמי אין מכן,
דחנן כשתי לחמים לא
שאני דוחות לא שבת אלא
ומשני שאני קרשים
דאמר קרי יעשה לכם
לכם לא לבגדו, ור"ש
כל הסגן כל מותר אין מכן,
לבגדו ופשוטה היא. שלח
ב' חסדא ליבא דמי
אחא ב' הונא, ובי מארגנין
הואיל, ודחנן כ' ואלו
יומין תחילו שי ורשה שלח
אחא ורבי עליו שמנה
לארין, ואלו הן, החורש
השור ומומר יתירו. ואלו
שור ומומר מורקשין,
חייב שבור אחת ובחמור
צמח לא אחא ורביא בפני
הצמח, וכלאם כרכא אחת
אחא ורביא כרכא אחת
אחא ורביא כרכא אחת

נאמר לאחר עשר יום. כגון שבאו עדים מן המנחה ולמנחה ביום חמישי דנהיגין אותו היום קודם ולמחר קודם* כי היכי דלא לזלוזי ביה לשנה הבאה כשיבאו העדים קודם המנחה כדמוכח בפרס ביטא (דף ה:) ובמרא עיקר המניין יו"ה כ' ויהא יו"ה כ' ביום א' ואז נאכל לי"א אבל אם באו עדים

קודם המנחה א"כ נמחר ציוס ו' חול
גמור הוא ויכולין לאפות לחם אחר
ציוס ו' ^א ולחם הראשון יפדה דלין
התגור מקדשם כיוון דקסבר דלינו
דוחה לא שבת וי"ט כדפרשיט עליה:
ואי אמרת דזכרי שבת נעשים
בי"ט. תימנה לרבי מאי פריך
והא רב חסדא לא פליג עליה דרבה
אלא שמתיר לנשל בי"ט לשבת כמו
שמוחר לנשל לבו ציוס דקדושה אחת
היא כדפי' אלב בכה"ג דמיימי אפי'
לבו ציוס אסורה כדקתני סיפא גבי
שמי הלחם וזהא לא אמר רב חסדא
שיעשו ציוס יומר מרבה ונראה לרבי
דה"פ לגייל זכרי שבת נעשים ציוס
לאו משום דקדושה אחת היא אלב
כלומר הואיל שהיא מנחת שבת אם
לא יעשנה בי"ט שוב לא יעשנה חשיב
כמו אורכל נפש דייט ^א והשתא פריך
שפיר בשלמא לדידי' דלא שריא ציוס
לשמחת י"ט אלב בכה"ג שיהא עיקרו
משום שמחת י"ט ^א והכא ליכא שיעור
י"ט וגבי שמיה לחם נמי אין עיקרו
לשמחת י"ט אלב שפיר משום וזה
אלב לדידך דאמרת דזכרי שבת נעשים
ציוס וכל דבר שהוא מנחה וזריך
לעשות ציוס שאין לו זמן אחר הכא
אמאי לא דחי י"ט וכן נראה לקמן
גבי שמי הלחם ורש"י פי' גבי שמי
הלחם דלרבה א"ש דלא שייכא הואיל
משום דההיא שעתא לא חזו עד
שישטחו עליהם כנשים ויזרוק וכן
וקשה לרבי לפירושו כיון דהנהרג
אינה יודעת חילוק בין גבוה להדיוט

וכי בשביל שלל יהא עכשיו ראו אע"פ שיהא ראו לנו ביום יהא אסור
הלא כשאופה העיסה לאורחים אינה ראויה עד שתאפה¹ ושלמי חגיגה
שמונת לשוחטין אע"פ שאסורים עד שזרוק דמן ושחט בהמתו נמי
בשעת שחיטה אינה ראויה אלל כיון שמותו אחר זמן לנו ביום לאו
חסרון הוא וא"כ מיקשי נמי לרבה דל"ל לפ"ה דשמי הלחם אין
לחם שום חסרון בגופו²:

וְלִרְשִׁי ב'ג' דאמר רוחא י"מ. בשלמא לדידי דאמינא דסרינא
 ליה לת"ק דלורכי שבת אינן נעשים ב"ט איכא למימר
 דההא פליגי ולא איירי אלא בדלוריינא וקשה לך מת"ק אי נמי אומר
 רשב"א דאיכא למימר דפליגי דמר סבר אמר' הואיל ויכול לפדותו
 וומר סבר לא אמר' הואיל דלא שכיח דפר' לעיל אלא לדידך דאמרת
 דטעמא דת"ק משום שבות דחוקה בזה לפרשני עליה רשב"ג א':
לכם ולא לגבוה. פי' אף ואלא לגבוה ודשנינן נמי ולא לנכרי
 דמנוכח בצינא (דף כ') דלאן דסבר נדרים ונדבות אין
 קריבין ב"ט דרש נמי לנכר ואלא לנכרי גבי אמורי להם בית שמאי
 לבית הלל והלא כבר נאמר לכם ולא לגבוה:

ומוקדשין. פ"ה דצמוקדשין איכא תרתי צדו עובר משום לל
מעבוד בצבור שורק וחמור שהוא קדשי בדק הבית
ס הוא עולה או חטאת וקשה לר"י דצפרק בתרא דמכות (דף כג.)
וצריך והרי נזיר והשתא מחמור הוא ליה לאקשו"י לפ"ה כיון דלאירי
ע"ה הרבה מינין צברס דכי האי גוונא פריך במסכת מכות (דף כה.)
הא הן לאו דלוקי עבירה לא אחרשה כל שהוא אכל לאו דמעילה לא
ואו משום כלאי זרעים ומשום כלאי הכרס וכן משמע כפי' מדלא
עד שזרע חטה ושעורה וחרצן במפולת יד לאו משום דלית ליה
ממי דקאמר על דעמיה דר' יאשיה כתיב שדך לא תזרע כלאים לאיזה
שדך ומשני שאם התרו בו משום שדך לוקה ומשום כרמך לוקה וכן
ה ופריך כלאים כלאים למה לי ומסיק מילתא אגב אורחיה קמשמע
ה וכו' וקא משמע לן דכי זרע חטין וחרצן ושעורה וחרצן גמי חייב
ה בחטא ושעורה דלוקה משום כלאי זרעים והא דלמרינן צפרק
בכתיב כל חלב יאמר וכל חלב מירוש ודגן מן חלב ליה וכל ליה
לרבי יאשיה מייתי לה הכי מה מירוש ויאמר שאינם כלאים זה ע"ז זה
אפילו

נאכל **למשעה**. ליום תשיעי לאפייתו: **נאפה צערב שבת**. זו מסדרין
 למחר ולשבת הבאה מסלקים אותן הרי הוא נאכל לשבת הבאה
 ליום תשיעי לאפייתו: **הל יט צערב שבת**. ולא היו יכולין לאפות דבר
 שליל **לצורך** יט ופאזארום מערב יט שהוא חמישי בשבת נאכל לשבת
 שניה דהיינו צעשה: **שני ימים של**

ר"ה. חלו בחמישי וששי כגון שצאו
עדים מן המנחה ולמעלה דתנן
(ר"ה דף ג:) נוהגים אותו היום קודש
ולמחר קודש נפחה דברייעי שצבת
ונאכל צצבת שניה לאחר עשר והוא
צבת לאו יום כוס ודעשהיו צאים
עדים לאחר המנחה היו עושין אלו
מעובר ומונין מיום שני כדאמרין [סס]
שלא היו מקבלין את העדים לקדש בו
ציום אלא כ צאים קודם המנחה
וא"א הו יום כוס מני אכל ליה
לאורחא דהוי נאכל ליום ולילה
ובקדשים לילה הולכת אחר היום. ושני
ימים טובים שני ר"ה דוקא נקט
בדבוקן לחם הפנים לא היו שני ימים
טובים של גלויות: שאינו דוחה.
בצפיינו: לחם הפנים כרבי שבת
הוא שמלקין ואוכלין אותו צצבת
והוי מדאורייתא נעשין צייט בגבולין
ומדרבנן הוא דאסור הא צצבת
קיימא לן דלא גזרו על השצות
והאמי אינו דוחה: לעולם כרבי
שבת צייט צין אלא משום
שצות ודקא קיאל לך הכא לישמור
דליין שצות צצבת: שצות קרובה.
של ייט עמנו או של אותה שבת
עממה שצריכה לבו ציום צצבת
המירו: שצות רחוקה. לחמות שצות
ייט זה צצביל שבת שניה לא המירו
צצבת: ואינו דוחה אם יום כוס
הכפורים. בצפיינו דליסורא
דאורייתא הוא דלא הותר בו אוכל
נפש אכל ייט הותר בו אוכל נפש
והאי אוכל נפש הוא ואע"ג דלינו

צורך לִיִּט הרי צורך לשבת דהוא נמי יִיט הלכך בעלמא איסור
שבות הוא ובמקדש לא גזור ואע״ל דרחוקה היא: **שפי הלכה**.
הבאין בעצרת: **לשלושה** לפי שאפסוס מערב שבת: **ביום עוב**
מיבעיא. אי נמי לא חזו השתא הא חזו לבו ביום ומי גרעי מנכרי
שבת של מחמר לכלל האי יומא לא חזי ליה דהא סעד כבר אלף לאו
שמע מינה אין מותר בִּיִּט מן התורה אלף דבר הראוי לו אמת שעה
וּזְכָּרִי שבת טעמיהא משום הואיל לאורחיה ובבני לילא לאיתרע הואיל
משום דההיא שעתא לא חזי עד ששחטו כבשים עליהן ויזיקו דמן ויזין
דהוא אפשר למיעבד מאתמול לא דחי ליה לִיִּט מידי דלא חזי ליה:
רבן שמעון כו' לא גרסי' ביה ואינו דוחה יום כּוֹס. דמה ענין יום כּוֹס
סמוך לעצרת: **לחצא שאלו** במס' ביצה (דף כ:.) **לכס ולא לנכרים**.
אלא לגבורה שרי: ביד רב אחא. הטעמו תשובה זו לאומרה לרבה
משמו: **החורש צנור וחמור**. משום לא תחרוש וגו' (י:.) **הן מוקדשין**.
עובר על השור שהוא קדשי מזבח משום לא תעבוד בכבוד שורך" וכל
הקדשים בכבוד ועל החמור שהוא קדשי בדק הבית משום לאו דהזיז
במעילה דאמרן **כפ' כל שעה** (לעיל ג:.) הוז במעיל' כחצור' וגמר חטא
חטא מתרומה הריי שלשה לאוין חלוקין ולא חשיב אלא לאוין חלוקין:
ושביעית

חייב משום מעילה וצחנם דחק דבשור גופיה מיוזיב משום מעילה נאמר מידי דאיתא בשאלה לא קמי ופריך והרי הקדש ומשי בצבור וצחמור קמא^ט וע"ק לפי ליחשוב נמי כלאי זרעים ולקומא כגון לעלחשוב כמא לאוי^י ונראה לר"י דלא חשיב לאו דמעילה דלא חשיב לקמי עד שיהיה צבור פירוטו וכלאי הכרם מרבי ר"י דחשיב חרש קמי כלאי היכרס אלא כלאים בברו והא דאמר רבי יאשיה אינו חייב כלכלאי זרעים אלא אינו חייב משום כלאי הכרם קאמר וכן משמע בירו דבר נאמר לא תורע כרמך כלאים פ' כיון דכלא חרץ מייחייב משום משמע ב' אותו ואם בנו (חולין פג.) דקאמר הורע כלאים כלאים לו לן דליכא חרי גוויי כלאים לאפוקי מדברי יאשיה דמרבי עד שירע ומללא נקט חטא ושעורא אלא חטא וחרץ משמע דרבי יאשיה חייב בתרמא דבכורות (דף קז.) דמירוש ויכר אין תורמין מזה על זה ואשכחן תירוש ויכרש ודגן ודגן מנין אמרת קל וחומר וכו' ועו וטעם של חטא לא יתקו ואם חטא לא יא, מאי טעמא, עולה דעת מעילה בטה' מעילה ובכמה דוכתי (מכות כא.) וכלאים בברס. למנה

(א) מנחות ק: ערפין ה;
(ב) [שבת קיד: א] ג [מנחות
ק: ד] ד ג"ז שם ערפין ה;
(ה) [בבבא כ: ו] ו [שם: כא].
כח: מגילה ז: ז [ז
כא: ח] [לקמן סה: א].
(ט) [דברים כב, י] י [שם
טו],

גליון הש"ס

תום' ד"ה ומקדשין.
ונראה לד"י. עין צמורי
אכן ר"ה דף ד ד"ה
לדקות:

מוסף רש"י

[illegible]